

2020. április 26.
Most akarjuk, hogy Isten megtegye!

Lekció: János 12:20-26

Textus: „Néhány görög is volt azok között, akik felmentek az ünnepre, hogy imádják az Istent. Ezek odamentek Fülöphöz, aki a galileai Bétsaidából való volt, és ezzel a kéréssel fordultak hozzá: Uram, Jézust szeretnénk látni.” (János 12:20-21)

Kedves Testvéreim!

Olyan korban és társadalomban élünk, ahol mindennek most azonnal kell megtörténnie. Ha valami nem akkor történik meg, amikor azt mi akarjuk, türelmetlenné válunk, panaszkodni kezdünk, stresszesek leszünk.

Ez sokaknál megmutatkozott az elmúlt hetekben itt Amerikában. Nem kell messzire mennünk, például itt Ohió államban a kormányzó azt mondta, hogy mindenki maradjon otthon egy bizonyos ideig, illetve tegyék meg az óvintézkedéseket, hogy a járvány mihamarabb abba maradjon, de ehelyett nagyon sokan mit sem törődtek a rendeletekkel, a felhívásokkal és különböző kifogásokat találva vagy önmagukat meggyőzve legalizálták tetteiket. Például: nem vették fel a védőmaszkot, amikor a boltba mentek, nem tartották be azt, hogy otthon maradjanak. Tud hát türelmetlen lenni az ember.

A mai történetünkben is türelmetlen embereket találunk. Lehet, hogy a türelmetlenséget a kíváncsiságuk vagy éppenséggel a lelki éhségük vezette, viszont a „megoldást” most rögtön akarták. Néhányan a görög istenfélők közül, akik áttértek a zsidó hitre, látni akarták Jézust, mégpedig azonnal. Talán hallottak arról a rengeteg jelről és csodáról, amit Jézus Izrael népe között tett. Lehet, hogy valami csodát akartak látni. Hallottak az elképesztő tanításairól és hallani akarták azokat.

Jézus valóban csodatévő és egyben csodálatos személy is volt. Volt úgy, hogy azonnal meggyógyította a beteget, vagy rögtön új célt adott, vagy lecsendesítette a félelmet az emberek szívében, vagy megbocsátott bűnöket és közelebb vitte az embert a mennyei Atyához. Tehát volt, hogy Jézus azonnal megtett dolgokat.

Valljuk be, ezt a gyors, azonnal cselekvő, „*most oldj meg mindent típusú Isten*” az, akit akarunk. Mindig könnyű az Urat akkor imádni, amikor csodás gyógyulást ad, amikor munkahelyről gondoskodik annak, aki azt elvesztette. Pláne aktuális ez a téma sokak számára ezekben a hetekben, és

adja meg Isten, hogy akik elvesztették munkájukat –a járvány okozta nehézségek miatt–, azok mihamarabb másikat találjanak vagy visszavegyék őket a régi helyükre. Mégis mennyivel jobb Istent imádni, amikor békességet, útmutatást és megoldást ad a kavarodás, a kiúttalanság és a kilátástalanság közepette. Isten hatalmának megtapasztalása ilyen helyzetekben arra buzdít, hogy Őt magasztaljuk, hálát adjunk szeretetéért, gondoskodásáért.

Azonban mennyivel nehezebb az Urat dicsérni, magasztalni és neki hálát adni akkor, amikor nem kapunk gyors válaszokat és útmutatást Tőle. Ez sokakat arra vezet, hogy inkább eltávolodnak Istentől, míg mások az élet nehézségei közepette is megvallják: *„Senki másban nem tudok úgy bízni, mint az Úristenben. Ő sohasem hagyott engem cserben. Ott volt velem életem minden helyzetében. Nélküle nem jutnék előre.”*

Hadd kérdezzek meg valamit: Mennyire vagy türelmes Istennel? Ez egy igen furcsa kérdésnek tűnhet, de ha komolyabban belegondolunk, akkor nem is annyira. Talán imádkoztál és kérted Istent, hogy oldjon meg valamit az életedben nagyon hamar, de nem történt meg. Meg akartál gyógyulni, változást akartál a körülményeidben, vagy egy jelt, ami utat mutat számodra, vagy azt akartad, hogy a házastársad, a gyerekeid, a barátaid, a munkatársaid legyenek még megértőbbek, figyelmesebbek és segítőkészebbek, de ezeket nem csak úgy általánosságban akartad, hanem rögtön, máris és azonnal.

Viszont amikor a válasz és a tettek nem jönnek olyan gyorsan, ahogyan azt elvárnánk, akkor nem nehéz elcsüggedni, kiábrándulni vagy mérgesnek lenni. Ilyen helyzetekben azt is gondolhatjuk, hogy éppen Isten az, aki azt akarja, hogy tovább küzdjünk a problémákkal.

Amikor Krisztussal járjuk életutunkat, akkor azt is megtapasztaljuk, hogy küzdünk, fájdalmakat élünk át, bizonytalanok vagyunk, összezavarodunk. Vannak idők, amikor nekünk is fontos úgy imádkozni, mint ahogyan azt Jézus is tette: *„Atyám...ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te...”* (Márk 14:36)

Amikor ezt igaz szívvel meg tudjuk vallani –hogyan legyen meg Isten akarata–, akkor a Szentlélek csodás gyümölcse, *a türelem* kezd növekedni bennünk, mely által mennyei Atyánkra tudjuk bízni önmagunkat, szeretteinket, barátainkat, életünk alakulását, körülményeinket és minden dolgunkat Krisztusban. Ámen.

Szeretettel Krisztusban:
Ft. dr. Krasznai Csaba
lelkipásztor